Vrijdag 20 December 1946

DAGBLAD

63ste Jaargang No 499

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags. Abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Engeland Nationaliseert.

In Venezuela „Copei" in oppositie.

BRITSE REGERING NATIONALISEERT SPOORWEGEN.

Uit Londen wordt gemeld, dat de Britse regering voorbereidingen treft om het spoorwegnet van ongeveer 32.000 kilometer over te nemen. Tevens werden er nieuwe plannen bekend gemaakt om de landbouw te reorganiseren, waarbij dan de marktprijs van verschillende producten gegarandeerd zal worden. De landeigenaars en kleine landbouwers zullen geholpen worden door betere mechanische methodes in te voeren, terwijl er een adviesraad voor de landbouw zal worden ingesteld. Aan de pachters zal de gelegenheid geboden worden op te klimmen tot zelfstandige boeren. Tot de producten, die onder bovengenoemde garantie vallen, behoren: de veestapel, melk, eieren, graan, aardappelen en suikerbieten (Londen, (AP) 19.12).

UIT CARACAS.

In vervolge op de berichten, die wij gisteren reeds lieten verschijnen kunnen we nog mededelen dat de volksvertegenwoordiging tot 9 uur n.m. heeft vergaderd en verschillende algemene punten heeft behandeld. De communisten sloten zich aan bij de democratische partij, zodat de zgn. Copei partij met zijn 18 leden de oppositie vormen (Caracas, (AP) 19.12).

„TIME" OVER VENEZOLAANSE REVOLUTIE.

Volgens het weekblad „Time" heeft de onlangs mislukte revolutie in Venezuela bewezen, dat de regering in Venezuela nog steeds onderhevig is aan een beproeving door wapengeweld en ten tweede dat de meerderheid der Venezolanen achter Betancourts regering staat (New York, (AP) 19.12).

VLIEGONGELUK?

Een transportvliegtuig van Jamaica vliegend naar San José in Costa Rica is zoek geraakt, de passagiers zijn uit Costa Rica afkomstig (Kingston, Jamaica, (AP) 19.12).

COMMUNISTEN WEER ACTIEF IN CHINA.

Communistische aanvallen verlamden de Noordelijke treindienst van Peiping naar Moekden, terwijl de dienst tussen Peiping en Tientsjin eveneens bedreigd wordt (Peiping, (AP) 19.12).

GODSDIENST-ONDERRICHT OP OFENBARE SCHOLEN.

De nieuwe Gouverneur van Porto Rico Jesus T. Piñero (opvolger van de heer Tuggwel, hier op de Caraïbische conferentie aanwezig) ontving een delegatie van de vereniging voor Ouders en Opvoeders. De delegatie onder leiding van de heer Pedro Court vroeg aan de president de doorvoering van een plan waarbij het mogelijk wordt om op de openbare scholen een godsdienstles te geven. Dit plan uitgegaan van de commissaris voor onderwijs de heer Dr. José Gallardo was door de kamer van afgevaardigden met 3 tegen 1 stem aangenomen, doch de senaat schoof de behandeling van deze nieuwe wet op de lange baan.

Men hoopt, dat de nieuwe president deze zaak op de agenda van de senaat zal weten te plaatsen (Porto Rico, C.I.P.).

GRIEKENLAND,

De Griekse afvaardiging juicht het voorstel, om een commissie naar Noord-Griekenland te zenden ten zeerste toe. „Het geeft een nieuwe toepassing te zien van het charter van de Verenigde Volken" meenden de Grieken. De commissie zal haast maken van het werk en niet later dan de 15e Januari met de werkzaamheden aanvangen. Mexico veranderde de samenstelling van de commissie nog door niet zeven leden te benoemen, doch elf leden de veiligheidsraad bestaat immers ook uit elf leden (Lake Success, (AP) 20.12).

MOLOTOV REIST VERDER.

Uit Londen bericht men, dat Molotov naar Moskou vertrok. Hij ging met een speciaal vliegtuig (Londen, (AP) 20.12).

TOESTAND OP CELEBES.

Sinds men de staat van beleg heeft afgekondigd op Celebes meldt een bericht uit Bali, werden er op Celebes 251 Indonesiërs gedood. De staat van beleg werd afgekondigd op 11 December jl. De aanleiding van de onlusten ziet men in het feit, dat de extremisten aansluiting verlangen bij de Indonesische republiek (Bali, (AP) 20.12).

MOND EN KLAUWZEER.

In Engeland heerst onder het vee te Shelborne Dorste mond- en klauwzeer (Londen, (AP) 20.12)

GOED KERSTMIS-NIEUWS.

Een Kerstboodschap van de Unra gaf aan Italië het goede nieuws, dat men meer meel en olie zal krijgen. De mededeling kwam van den heer Kenny, hoofd van de Unra-commissie voor Italië. In Napels en Florence waren reeds massa-ontmoetingen gehouden.

Hij merkte op, dat dit wel het laatste Kerstmis zal zijn, dat de Unra in Italië viert, doch men was zich ervan bewust, dat het werk voor de Unra nog niet afgelopen is (Rome, (AP) 20.12).

CHURCHILL ZAL PROTEST AANTEKENEN.

Winston Churchill, leider van de conservatieve oppositie gaf te kennen, dat hij de volgende maand een motie van censuur op tegen de regering bij het Parlement zal indienen wegens tyrannie, aanmatiging en ongeschiktheid. Sprekend voor het Lagerhuis zeide hij, dat hij om een parlementair debat zou vragen om de Labour-regering te beschuldigen wanneer het Huis op 21 Januari weer bijeen komt, na het Kerstreces.

Hij vroeg om een vroeg debat over de buitenlandse politiek, dat twee dagen zou duren, om „ernstige zaken" te bespreken.

Churchill's verzoek werd echter tijdelijk terzijde geschoven van wege de conferenties der Vierministerraad en de Algemene Vergadering der Verenigde Naties, waarvan de deelnemers nog niet teruggekeerd zijn. Churchill's motie is niet zo sterk als een motie van vertrouwen doch komt practisch op hetzelfde neer. Indien hij het wint zal de politiek gewijzigd dienen te worden of een aftreden van de regering gevolge (Londen, (AP) 19.12)

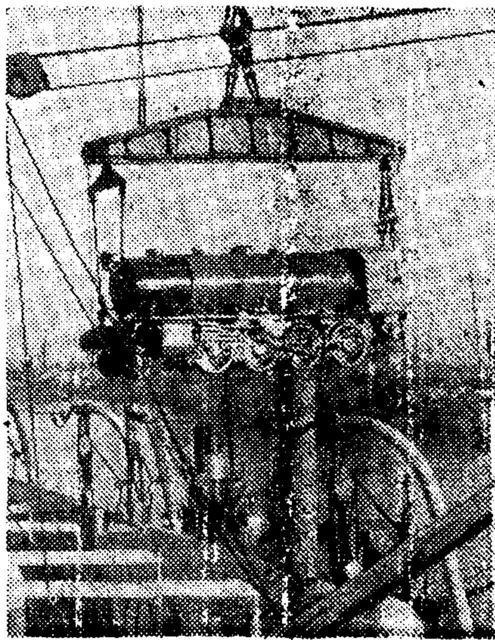
HITLERIAANSE FILMS ONTDEKT.

Intieme détails over het leven van Hitler en Eva Braun kwamen aan het licht toen het Noordamerikaanse leger 31 filmrollen ontdekte in een geheime bergplaats in de Beierse bergen. De films in technicolor geven vrolijke partijen te zien te Berchtesgaden. Zij dateren uit de jaren 1939 tot 1941 lang voor Hitlers huwelijk met Eva Braun, dat ter elfder ure in de ruïnen van Berlijn voltrokken werd.

Officieren van de Inlichtingendienst zeiden dat de film gebruikt was om gezochte nazies op te sporen. Zij waren een positieve identificatie van honderden leden van Hitlers omgeving en van zijn zomergasten. De films behoorden tot de persoonlijke eigendommen van Hitler en Eva Braun en werden grotendeels opgenomen door Heinrich Hoffman, Hitlers photograaf, die thans terecht staat. Er zijn films waar Hitler over de Beierse Alpen staart, zeker van zijn toekomst. Andere tonen hem woedend op Von Ribbentrop, Himmler en Goering. Soms staat hij van vreugde te dansen of zwaait hij, gebogen over een oorlogskaart, met een groot vergrootglas. Het zenuwachtig trekken met zijn mondhoeken en de gestadige beweging van zijn ene knie zijn er duidelijk op te zien.

De scènes van Hitler en Eva Braun tonen dat zij een mooie vrouw was met lang goudblond haar. Op een andere film ziet men Eva Brauns zuster badend onder een waterval. Volgens de officieren duurt het afdraaien van de hele collectie films tien en een half uur (Frankfurt, (AP) 19.12).

Verkeerswezen in Engeland genationaliseerd.

DE GRIEKSE AANKLACHT.

Joegoslavië verzette zich tegen het Noordamerikaanse voorstel tot onderzoek van de toestanden aan de Griekse grenzen en herhaalde het verzoek dat de situatie binnen Griekenland zelf onderzocht diende te worden.

Bij het debat in de Veiligheidsraad over de Griekse aanklacht dat Albanië, Bulgarije en Joegoslavië de hand hadden in de guerrilla-krijg in de grensgebieden verklaarde de Joegoslavische afgevaardigde, dat de toestand in Griekenland meer weg heeft van een burger-oorlog en dat men met een onderzoek van kleinere grensincidenten niets zou bereiken. Hij zeide dat de Noordamerikaanse resolutie voor een onderzoekcommissie van 7 landen, die aan beide zijden van de grenzen een onderzoek zou instellen, neerkwam op een beschuldiging, dat de toestand in Joegoslavië hetzelfde zou zijn als in Griekenland. Dit zou volgens hem een verkeerde voorstelling van zaken zijn. Gromyko, en de Bulgaarse afgevaardigde wilden enkele wijzigingen aanbrengen in de Noordamerikaanse resolutie (Lake Success, (AP) 19.12).

KUNSTNIER GEMAAKT DOOR NED. MEDICUS.

De „Daily Express" meldt het volgende: „De Nederlandse physioloog dr G. W. Kolff, die verbonden is aan een Londens ziekenhuis, heeft een kunstmatige nier vervaardigd uit cellofaan. Met deze kunstmatige nier is reeds in vijf gevallen levensgevaar afgewend. Volgens het door dr. Kolff uitgevonden procédé wordt het onzuivere bloed, aan een arm van den patient onttrokken, door een buis van cellofaan, ter lengte van ongeveer 35 meter, geleid, welke buis is gedrenkt in een speciale vloeistof op bloedtemperatuur. De onzuiverheden worden door het cellofaan opgenomen en het gezuiverde bloed wordt in het lichaam teruggeleid. Het voor dit procédé geconstrueerde toestel wordt aangewend in gevallen van nierziekte, om den patient in leven te houden, terwijl de zieke niet wordt geopereerd. Dr Kolff heeft verklaard, dat evenwel niet in alle ernstige gevallen van nierziekte van dit apparaat gebruik gemaakt kan worden.

het nieuws van vandaag

Wij publiceren heden de rede van Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, die, zoals ieder zal begrijpen, van ontzettende importantie is voor de staatsrechtelijke ontwikkeling van ons gebiedsdeel.

We zijn met het volk van Curaçao, dat na zoveel jaar van intense politieke belangstelling nu vrucht van werken ziet, blij, dat de hoge regering in Nederland zo royaal ons volk tegemoet komt.

Om dicht bij huis te beginnen. Uit Caracas vernemen wij, dat de volksvertegenwoordiging stevig aan het vergaderen is geslagen. Het duurde zelfs tot 21 uur des avonds. Men bespreekt de nieuw te ontwerpen grondwet. Men koos een president: het was Dr. Blanco, waarvan wij reeds zeiden, dat zijn naam gemompeld werd, zelfs voor president. Er doet zich nu een eigenaardig verschijnsel voor bij de Volksvertegenwoordiging, de Communisten hebben zich ook maar aan de zijde van de Democraten geschaard, zodat de „Copei" de enige partij in de oppositie is; zo wordt het werk van Dr. Rafael Caldera niet gemakkelijk. We hopen, dat men de zaak zeer principeel beziet en bedenkt wat de Bisschoppen schreven in hun prachtige brief tot het Venezolaanse volk, dat zij hoopten, dat men toch niet de naam van God uit de aanhef van de grondwet zou schrappen. Vol belangstelling zien we de ontwikkeling en we betreuren dat zo weinigen de politiek van Venezuela met ons volgen.

In Engeland is de nationalisatie er gekomen. We kennen de zaak (het werd besproken, ook op Curaçao t.o.z. van verschillende bedrijven met sterk algemeen karakter) en de „Amigoe di Curaçao" lichtte ook reeds vele malen uit probleem toe, niet omdat een zaak werkt te ruïne van het algemeen belang mag men een gelijke onderneming gaan nationaliseren, alléén als de taak t.o.z. van het algemeen belang zodanig slecht verricht wordt, dat het algemeen belang gevaar loopt.

In Italië deed men in anticlericale geschriften aanvallen op den Paus, die zo ergelijk waren, dat men indirect een beroep zou gedaan hebben op de regering om een dergelijke actie te stoppen. Men riep het volk ter kerke om trouw aan den Paus te belijden.

Curaçao gaat naar een „Ronde Tafelconferentie".

OOK CURAÇAO NAAR RONDE TAFEL CONFERENTIE.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen, Jonkman, deelde Donderdag aan de Tweede Kamer mede, dat de constitutie voor de voorgestelde Verenigde Staten van Indonesië door de Indonesiërs zelf ontworpen zal worden en dat Nederland niet als lid deel zal nemen in de Constitutionele Assemblee.

In antwoord op de verzoeken dat de Regering enige schending van de grondwet zal voorkomen, legde de Minister er de nadruk op, dat de grondwet in de bepalingen omtrent de Overzeese Gebiedsdelen verouderd is en in elk geval veranderd moest worden om het aan de moderne toestanden aan te passen.

Hij deelde aan de Tweede Kamer mede, dat de Regering, niettegenstaande de oppositie, die in de eerste twee dagen van het debat tot uiting gebracht is, van een stemming ten gunste van de overeenkomst overtuigd is. Hij maakte tevens bekend, dat de Regering het bijeenroepen van een ronde-tafel-conferentie overweegt — een conferentie waar Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao vertegenwoordigd zullen worden — om bij voorbaat wettelijke maatregelen aan te nemen voor de uitvoering van de overeenkomst voor de Nederlands Indonesische Unie (Den Haag, Aneta).

UITSLAGEN BARRANQUILLA.

Groot Majoor Boutmy kampioen schermer.

Gisteren wist Majoor Boutmy, Commandant Infanterie Curaçao, het kampioenschap individueel schermen op zijn naam te krijgen. Met een keurig spel versloeg hij Cuba, die thans de tweede plaats inneemt. Luitenant der 2e klasse Luckman neemt de derde plaats in.

Bij het equipe schermen speelde Curaçao gelijk tegen Cuba. Doch gezien Cuba 1 treffer meer dan Curaçao had gemaakt, werd Cuba kampioen en Curaçao No. 2.

Het is een druppel die het glas doet overstromen; het was maar met één treffer, dat Cuba het kampioenschap medenam.

Waterpolo.

Ons team is sterk; we versloegen Colombia met 6—3.

Voetbal.

Curaçao — Venezuela 1—0. F. Jansen maakte het winnende doelpunt (Barranquilla, (AP) 20.12).

DE LUCHTVERBINDING NEDERLAND — ZUID-AMERIKA.

In tegenstelling met andere publicaties deelt de K.L.M.-persdienst mede, dat van een officiële opening van een geregelde K.L.M.-dienst Nederland — Zuid Amerika nog geen sprake is geweest.

De vlucht van de DC-4 „Twenthe" van 29 November jl. die in dit verband werd genoemd, was niets anders dan de tiende in de serie speciale vluchten, waarvan de eerste op 6 Augustus 1946 plaats vond.

De K.L.M. voert thans wekelijks een speciale vlucht tussen Nederland en Zuid-Amerika uit, die sedert 11 December jl. Montevideo als eindpunt heeft.

Omtrent de definitieve openingsdatum van een geregelde dienst is nog niets bekend.

DE TWEEDE KAMER BEHANDELT CHERIBON.

De Tweede Kamer heeft de vierde dag der zitting van het debat omtrent het Indonesische probleem op 3 uur Vrijdagmorgen opgeheven zonder tot een eindbeslissing te komen. De zitting zal om 10 uur Vrijdagmorgen hervat worden, wanneer de stemming genomen zal worden over de moties, die Donderdag ingediend zijn (Den Haag, Aneta).

Een nieuwe phase

REDE VAN Z. E. DE GOUVERNEUR.

Mijnheer de Voorzitter,

Leden der Staten van Curaçao,

De gebeurtenissen der laatste maanden hebben ons uiteraard stof tot denken gegeven. Met een snelheid, welke een periode als waarin wij leven kenmerkt, voltrekken zich gebeurtenissen of tekenen mogelijkheden zich af, welke ieder van ons tot nadenken dwingen.

Z. E. de Gouverneur.

Een reis naar Nederland, welke ik met Hare Majesteits toestemming heb kunnen maken en besprekingen, welke ik gedurende die reis heb kunnen voeren, zijn mij aanleiding geweest, mijn gedachten samen te vatten en U daarvan deelgenoot te maken in een bijeenkomst, waarin het mij verheugt in Uw midden te zijn.

Laat mij beginnen met te zeggen, dat ik in Nederland grote belangstelling voor dit deel van het Rijk heb mogen ondervinden. Die belangstelling was algemeen, intens, oprecht en altruïstisch.

Zij was er bij Hare Majesteit, die zich wel bizonder waarderend wilde uitlaten over de ontvangst van Prinses Juliana en Prins Bernhard, alsmede over het bezoek van de delegaties welke ieder op eigen wijze en naar innige overtuiging Curaçao's belangen hebben behartigd.

Ik mag niet vergeten de buitengewone belangstelling van den Heer Minister-president en verschillende van zijn ambtgenoten, alsmede van leden van hoge Colleges van Staat.

Uiteraard was er de bizondere belangstelling van den Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen. Deze bewindsman heeft tijd noch moeite gespaard, zijn indrukken aan te vullen van Curaçao, indrukken, die hij o.a. reeds had opgedaan in verschillende door hem zeer gewaardeerde besprekingen met delegaties aan wie hij de aangenaamste herinneringen heeft bewaard en wie hij wel instantelijk vroeg te groeten.

Vat ik nu kort de bedoeling der Regering samen, dan geloof ik, dat het best te doen door te zeggen: het is haar wil, dat Curaçao baas zal zijn in eigen huis en dat de verhoudingen in het Koninkrijk zo zullen worden, dat alles wat zo kunnen worden samengevat onder de oude benaming „Koloniale verhouding" geheel en definitief wordt beëindigd, en een nieuw Rijk zal worden gevormd, waarin de verschillende delen door gemeenschappelijke organen leiding zullen geven.

Ik heb mij bereid verklaard, daaraan te zullen helpen.

Ik ben overtuigd, dat een en ander kan en ook moet geschieden met handhaving van de eenheid van het Koninkrijk en goede verhoudingen in elk deel van dat Rijk.

Dat echter om dit doel zo snel en zo goed mogelijk te bereiken, bepaalde maatregelen nodig zijn, is duidelijk.

De ervaring heeft reeds geleerd, dat het projecteren van plannen eenvoudiger is dan deze uitwerken en, na uitwerking, zelfs op voorlopige basis, eensgezindheid te verkrijgen.

De Minister is doende bepaalde wijzigingen voor te bereiden in de Staatsregeling; ik ben zeker dat een zodanig voorstel niet te lang meer op zich zal laten wachten.

Intussen ben ik van gevoelen, dat wij maatregelen dienen te treffen om het komende nieuwe ook dezerzijds voor te bereiden, opdat wij het zonder schokken op kunnen vangen en verwerken.

Mijn gedachte gaat daarom uit naar de samenstelling van een aparte tak van dienst, een Cabinet of Secretariaat van den Gouverneur, waarin de draden kunnen samenkomen van nieuwe organen.

Eén orgaan zal zijn het, wat ik nu maar gemakshalve noemen zal, verantwoordelijk bestuur; daarbij past een algemeen bestuursgemachtigde, die het contact zal onderhouden met den Gouverneur, vertrouwensmannen (als ik alweer gemakshalve deze term bezigen mag), Staten en Eilandraden.

Deze gemachtigde zal dus, althans voorlopig, een ambtelijke positie innemen naast de andere hoofdambtenaren maar zijn taak zal vooral zijn het politiek beleid toe te lichten, de nieuwe politieke ontwikkeling te helpen voorbereiden, de wetgeving, waar nodig, te helpen herzien.

Voert toch de komende Staatsregeling een instituut in krachtens hetwelk een zekere verantwoordelijkheid mede op de schouders van derden gelegd wordt, dan zal zo nauwkeurig mogelijk moeten worden afgebakend de grens tussen in- en uitwendige aangelegenheden, de grens tussen wat tot de bevoegdheid der Eilandraden, wat tot die van het Staatsdeel behoort; dan zal de samenwerking met de technische leiders der Departementen en de onder hen werkende ambtenaren zorgvuldig moeten worden geregeld, terwijl daarnaast eveneens rechtspositie en omvang van verantwoordelijkheid van, laat ik hen noemen politieke vertrouwensmannen, onder het oog moeten worden gezien, anderzijds de administratieve orde, welke wij allen als een groot rechtsgoed beschouwen en niet willen missen, moeten worden omschreven.

Talent, inzicht en begrip zullen nodig zijn om hier tot een evenwicht te komen, dat allen zal bevredigen en alom in het Rijk vertrouwen zal wekken in ons kunnen en willen.

Een ander orgaan zal zijn een Curaçaose gecommitteerde bij het Departement; ook diens positie zal nader in gemeen overleg moeten worden vastgesteld.

De frequentere aanraking met het buitenland, de zich snel opvolgende bezoeken — ik denk aan de pas gehouden Caraibische conferentie, die met Uw medewerking zo gunstig verliep en aan de komende visite van Nederlandse parlementsleden, wier doel is nadere kennismaking en eigen waarneming — maken ook een voorziening nodig. De arbeid van de departementshoofden is reeds zo zwaar, dat van hen niet langer kan gevergd, al

deze zaken telkens onverwacht en incidenteel weer op zich te nemen.

De nieuwe tak van dienst zal ook hier ordenend kunnen optreden in gemeen overleg met de Staten.

Tegelijk zullen wij voor een en ander de onderbouw stevig moeten leggen.

Dit zal kunnen geschieden door zo snel mogelijk in werking stellen van de Rechtsschool, met zo mogelijk voorbereiding van andere hogere opleidingen, die helpen moeten aan de opleiding der nodige administratieve krachten, terwijl een wettelijke regeling moet volgen van het ambachtsonderwijs, dat ons helpen zal in de krachten te voorzien, waaraan een zelfstandige gemeenschap nu eenmaal behoefte heeft.

U begrijpt, dat een en ander tijd zal vorderen, maar wij moeten toch weten, wáárheen onze weg leidt.

Ik zou Mijnheer de Voorzitter, aan deze mededelingen nog dit willen toevoegen.

Een der dingen welke mij in Nederland het meest getroffen hebben, is een grote bezorgdheid over het Rijk, met name i.v.m. de loop der zaken in het Aziatisch deel van het Koninkrijk. Die bezorgdheid geldt niet de vraag of de „Koloniale" status ginds beëindigd worden zal; daarover bestaat geen verschil van mening. De vraag is slechts: hoe de nieuwe verhouding zal moeten zijn.

U zult van mij niet verwachten, dat ik, in de huidige omstandigheden, mij begeef in de gedachtenwisseling over dit vraagstuk voor de goede oplossing waarvan — waarbij over het wel en wee van tientallen millioenen in Europa en Azië beslist zal worden, — zowel katholieken als protestanten in Nederland openbare gebeden hebben uitgeschreven.

Van dit westelijk halfrond uit, dat over de oceanen de wapenen zond, die den Japansen overweldiger uit Indonesië verdreef, gaan onze gedachten naar de millioenen, waarmede wij zoveel eeuwen in rijksverband hebben geleefd. Voorzover Curaçao kon, heeft het ook daar hulp geboden en Curaçao is verre van ongevoelig voor de toekomst van Indonesië en van het Rijk. Want artikel II van de ontwerp-overeenkomst van Linggadjati geeft een procedure voorschrift voor de tot standkoming van het Statuut der Nederlands-Indonesische Unie; dit artikel eist de bijeenroeping van een conferentie, welke dit Statuut zal hebben te ontwerpen. Die conferentie zal bestaan uit vertegenwoordigers van alle delen van het Koninkrijk: het zal deze Rijksconferentie zijn, die dat Statuut zal hebben te ontwerpen en het zal van betekenis zijn, ons Curaçaose huis gereed te hebben, als dat Statuut aan de orde komt en hiermede door de Curaçaose organen zal moeten worden beoordeeld.

Ik geloof, dat ik aller tolk ben, als ik de hoop uitspreek, dat een Statuut zal worden bereikt, dat inderdaad de grondslag leggen zal voor een verder samengaan van de vier delen van het hernieuwde Koninkrijk.

In verschrikkelijke barensween schijnt het nieuwe Rijk te moeten ontstaan; zowel Nederland als Indië dragen de trekken van zwaar geleden leed, dat Curaçao gelukkig niet heeft gekend.

Toch kon ook hier het nieuwe niet ontstaan zonder wrijving en strijd. En het is best mogelijk, dat verwerkelijking van het nieuwe nog divergentie van mening openbaren zal.

Maar de verschillende meningen zullen elkaar corrigeren. Dit Staatsdeel, met zijn nijvere, intelligente, ondernemende en ordelievende bevolking zal echter die meningen kunnen samen bundelen en met ere zijn plaats innemen als gelijkberechtigd deel van het Rijk.

Onderling vertrouwen en eerlijke wil tot samenwerking zal ons doen slagen en tonen, dat Curaçao — om met de woorden, welke de Staten in hun telegram aan Hare Majesteit bezigden te spreken — „met alle middelen zal helpen bevorderen, dat het Rijk zijn rechtmatige plaats krijge in de nieuwe wereldorde."

Dat is, wat de Regering wenst; dat is, wat Nederland wenst; dat is waarnaar wij samen streven zullen met al onze krachten en waarbij de hulp van alle burgers van al onze eilanden nodig is.

Ons Rijk kan niet slechts een grote macht worden in de wereld; maar het zal met andere Rijken moeten kunnen wedijveren door zijn sociale politiek, zijn staatkundige vrijheden, zijn culturele arbeid.

Wij zullen er naar streven dit op Curaçao te bereiken. Wij zullen niet onmiddellijk ons doel bereiken, maar wij zullen ernaar blijven streven.

Wij zullen wellicht fouten maken maar niet door gebrek aan beginsel of aan moed.

Wij kunnen ons Rijk op geen blijvende grondslag vestigen, indien twijfel in elkaars bedoelingen bestaat.

Wij kunnen dat alleen, indien wij voortgaan met vertrouwen in elkaar en bezield zijn met die moed welken krachtige overtuiging geeft.

Moge God ons aller inspanning zegenen.

Het was niet zonder ontroering, dat hedenmorgen Zijne Excellentie de Gouvernuer zijn rede eindigde met de woorden: „Moge God aller inspanning zegenen".

Een nieuwe phase in de staatsrechtelijke geschiedenis van Curaçao werd hedenmorgen ingeluid, toen Zijne Excellentie in de bijeenkomst van de Staten het woord voerde en de richtlijnen aangaf volgens welke de toekomst van Curaçao, primair op staatsrechtelijk gebied, zich dient te ontwikkelen.

De Gouverneur sprak van de „intense" „alteruistische" en „oprechte" belangstelling, die Hij aantrof voor Curaçao, zowel bij het hoofd van onze Koninkrijk, als wel de gehele bevolking in Nederland.

We leven snel liet de Gouverneur uitkomen en onze ideeën dienen ook snel te gaan, daarom gezien dat men het idee heeft, in Nederland dat Curaçao baas moet zijn in eigen huis en men de opinie is toegedaan om een eind te maken aan dat wat wij koloniale verhoudingen noemen, is de Gouverneur bereid en is Hij ook overtuigd dat het mogelijk is om nu reeds maatregelen te treffen, die de nieuwe toestand zullen inluiden.

Er moet komen, op de eerste plaats een aparte tak van dienst, een soort van cabinet, of een soort van secretariaat, een orgaan met verantwoordelijkheid naast de hoofdambtenaren, een contact persoon, die voorlopig ambtelijk het politiek beleid zal hebben toe te lichten. De grens tussen inwendige en uitwendige aangelegenheden zal nog omschreven moeten worden.

Er moet komen een Curaçaose gecommiteerde bij het ministerie van Overzeese gebiedsdelen.

Er moet komen een tak van dienst in verband met het contact met het buitenland, zoals dat er nu zo mooi was bij de Caraibische commissie, zoals het er straks zal kunnen zijn wanneer onze eilanden bezocht worden door een parlementaire commissie.

De Gouverneur stond ook stil bij het ambachtsschoolonderwijs dat zijn wettelijke basis moet erlangen.

Uitvoerig stond de gouverneur stil bij de overeenkomst van Cheribon en de „gevolgen daarvan voor Curaçao". We moeten die goed realiseren!

„Het ging niet alles zonder wrijving en strijd", doch de Gouverneur hoopt dat het „nijvere", „intelligente", „ordelievende" volk van Curaçao een schone toekomst tegemoet mag gaan. De Gouverneur eindigde met de bede: **„Moge God aller inspanning gen zegenen".**

De plechtige zitting werd bijgewoond door de leden der Staten uitgezonderd de Heren Kwarts en Henriquez, de laatste wegens sterfgeval. De Gouverneur in ambtsgewaad werd binnengeleid door een commissie van ontvangst bestaande uit de heren C. Jonckheer, L. Gerharts en V. Henriquez. De vergadering werd ook bijgewoond door talrijke Ambtenaren en Hoge Militairen.

Na afloop van de rede bleek het de bedoeling te zijn dat de Heer da Costa Gomez het woord zou voeren. Door een misverstand in het ceremonieel was hiertoe echter geen gelegenheid.

NIEUWS VAN OVERAL

MOSKOU'S ISOLEMENT.

Het Sovjet-Russische aandeel in de internationale samenwerking beperkt zich tot het brede, maar nog allerminst hechte platform der Verenigde Naties. De activiteit, die de beide coryphaeeën der Russische buitenlandse politiek ontwikkelen, dwingt respect af. In de sociale commissie van de Organisatie der Verenigde Naties heeft Visjinsky een redevoering van drie uur en twintig minuten gehouden.

Bewondering voor de oratorische gaven der Russische afgevaardigden sluit geen waardering in voor hun methodiek, die alle kenmerken draagt van een systematische obstructie, waarin verwijten en beschuldigingen het hoofdbestanddeel vormen. Beschouwt de Sovjet-Unie de wereldorganisatie der Verenigde Naties als een instrument van vrede en samenwerking of louter als een exclusief contactpunt met het, naar Russische inzicht in alle geledingen en in alle variaties reactionnaire buitenland?

Uit de redevoeringen van Molotov en Visjinsky, in plenaire zittingen en commissievergaderingen, spreekt een geest van verzet en verweer tegen vijandelijke bedoelingen en bedreigingen. De offensieve acties der Russische staatslieden zijn in wezen defensieve reacties. De Russische totalitaire staat registreert en beoordeelt de uitingen der publieke opinie in de vrije staten met pijnlijke nauwkeurigheid. De omzwaai naar rechts in de Verenigde Staten ziet Moskou, buiten alle proporties, als een verscherping van de vijandelijke houding van het kapitalistische Amerika. Het Russische aandeel in de internationale samenwerking was tot dusver negatief. Het is moeilijk een omschakeling naar de positieve pool te verwachten, zolang het Kremlin bondgenoten classificeert onder toegewijde dienaren of vijandig gezinden, zolang het woord van Stalin, dat socialisme in één staat (Rusland) mogelijk is, wordt verzwakt door het veiligheidsstreven, slechts communistische regeringen als betrouwbaar te erkennen. Een vasthouden aan deze gedachte zal de spanningen tussen Oost en West bestendigen.

Een der grootste moeilijkheden voor het vinden van aanknopingspunten tussen de Westelijke democratieën en de Sovjet-Unie is het doelbewust doorgevoerde Russische abstinentisme. Voor de Russen is de Organisatie der Verenigde Naties een unicum. Elk internationaal contact op andere basis wijzen zij af. Uitnodigingen aan Moskou, tot deelneming aan internationale culturele en economische organisaties, sorteren de veroordeling van het stilzwijgen. Rusland distancieerde zich van de Unesco, van de Europese kolenorganisatie, van het internationaal valutafonds, van de internationale Herstelbank, van de internationale organisatie voor voedsel en landbouw, de internationale handelsorganisatie en de organisatie der burgerlijke luchtvaart. Consequent werd deze lijn ook op sportgebied doorgetrokken, waar de Sovjet-Unie, ondanks aandrang van vele zijden, weigerde toe te treden tot de F.I.F.A., de internationale voetbalorganisatie.

De achtergrond van deze houding bestaat uit een weloverwogen politiek. Sovjet-Rusland blijft zijn grote kracht zoeken in zijn isolement. Zijn voelhorens en voorposten worden gevormd door zijn ambassadeur en afvaardigingen der Verenigde Naties. Voor het bereiken van een werkelijk internationale samenwerking met al haar aspecten is de Sovjet-Unie echter een onontbeerlijke factor. Moskou acht de tijd nog niet gekomen zijn op eigen belangen ingestelde politiek te vervangen door een brede visie. De Organisatie der Verenigde Naties blijft een waardevol contactpunt, doch belichaamt voor de Sovjet-Unie, die de Vier Vrijheden op eigen wijze interpreteert, geen enkel ideaal, zolang Rusland zichzelf niet bevrijd heeft van de vrees voor een vijandig buitenland.

CURAÇAO

BARRAN QUILLA.

De stand van de voetbalcompetitie is als volgt:

Naam	gesp.	gew.	gel.	verl.	punten
Colombia	5	5	0	0	10
Panamá	4	3	1	0	7
Costa Rica	4	3	0	1	6
Curaçao	5	2	2	1	6
Guatemala	5	1	1	3	3
Venezuela	5	1	0	4	2
Puerto Rico	5	0	0	5	0

((AP), 20.12).

OLYMPISCHE SPELEN.

Baseball. De Venezolaanse ploeg versloeg Costa Rica met 5 — 4.

BITO NAAR BARBER.

Gisteren vertrok de korfbalclub „Bito" naar Barber en versloeg in een zeer geanimeerde wedstrijd de club „Utrique Fidelis" met 2—1.

ORANJE-VERENIGING.

Men heeft het plan hier op Curaçao een „Oranjevereniging" op te richten met het doel liefde tot het Huis van Oranje aan te kweken. Men kwam inmiddels reeds klaar met de statuten. Wij juichten dit sympathieke doel zeer toe, zodoende zal de viering van heugelijke feiten in het Oranjehuis meer direct van de bevolking kunnen uitgaan.

NAAR NEDERLAND.

Naar we vernemen zal de Eerwaarde Pater Athanasius Volk O.P., thans Pastoor van de kerk van de Heilige Familie, spoedig met vacantie naar Nederland vertrekken. Pastoor Volk is reeds van het jaar 1936 onafgebroken werkzaam op Curaçao.

SCHEEPSBERICHTEN.

19 November.

Trajanus van Houston; Evelyn van Aruba; Nero van Nicaragua; Ino naar Aruba; Evelyn naar Bonaire.

20 December.

Dunlop Park van Londen.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag, 20 December, 18 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag, 21 December, 8.30 uur: Ochtenddienst, Schriftlezing: Genesis, hoofdstuk 41 tot en met 44 : 17 en Numeri 7 : 30 tot en met 7 : 35; 16 uur: Jeugdbijeenkomst; 17 uur: Bijbelcursus voor volwassenen; 18 uur: Vijfde Ganoeka-Avonddienst.

Zondag, 22 December, 18 uur: Zesde Ganoeka-Avonddienst.

FLAMINGO'S.

Er zijn weer famingo's! Ze verblijven in het Goto-meer. Aangezien de broedtijd nu begint, is het van het hoogste belang, dat deze beschermde vogels ook inderdaad zullen beschermd worden. Ze zijn nu reeds enkele keren door vliegtuigen weggejaagd. Dat kan toch maar niet doorgaan.

Waarom mag je niet overal lopen, overal rijden; maar wel overal vliegen? Ook als daarmede een zeldzaam stuk natuurschoon mee geschonden wordt! De enige manier om de flamingo's voor Bonaire te behouden is: Goto-meer, Slachtbaai en Zoutpannen en hun omgeving verboden gebied voor vliegtuigen te maken.

Het bezoek aan de broedkolonies (de nesten) moet alleen maar toegestaan zijn met verlof van den Gezaghebber, die een te veel zal moeten voorkomen.

ONAFGEHAALDE BRIEVEN.

Brieven.

A.: Dolly Adams, La Casa Azul, Louis Aanbach.

B.: W. Bhaloo, Borst, Bernardo Bomba, J. F. Blenman, Violet E. Brookes, M. M. Beerensteyn, M. J. Broekman, Mercedes Bargas.

C.: Sheher Cathelin, Elsio Chayadi, Jane Crosbie, R. S. & Co., O. Curiel, Chaoui & Cia.

D.: Manuel Docay, Rafael Antonio Delgado, A. M. Doelman (2).

E.: Odd Ernst, E. Elizabeth, J. Engers.

F.: E. M. Fraenkel-Nieuwstraten, Suze Flu, August Ferman.

G.: J. M. W. A. A. Specht Grijh, Albertus Gibbs, Ilario Goeloe, Eric Grannum.

H.: [illegible] Holder, Namcy J. Hayes, H. van Hoon, Salaman Henrique, Lillian Henriette.

I.: Aristides Iharra C.

J. Albert Jacobs, Edmind Jacobsen, Jacinto A. Rosales Jimenez.

K.: Catalina Kenkjes.

L. Enrique Lourence, Claire Lloyd, Bernardina Lantigua.

M.: Gilbertha Polia Martina, Y. A. de Mes, Virginia de Maduro, E. O. Martina (2), O. Sheer Mohamed, Damasia Martins, Damasia Martinez.

N.: Yuan Nisia & Co., Nederlandse Handel Maatschappij.

O.: Constanze de Oduber, Gustabo Obispo, Flor de Oriente.

P.: Marian van der Pool, G. v. Bruggen Pels, L. A. Penning, Victor Pieters, E. Pestara, Gurtude Pereria, Mary Pos.

R.: P. Rijsdijk, Winifred Richards, Fredrik Resort, Lilian Richardson, Federico Richardson, Margret Richards, Eugene Rigters, Margarethr Richardson.

S.: J. C. Seraus, Hilda Simmons, Zethy Suit, G. Steootman, Kuzwellen-Sender, Victor Oduano Surez, C. Shoonhavez, H. H. Sundquist, Jo Schmits, Jacques Stewart.

T.: J. Theeboom.

V. J. Vidal, Versluis, Osbourne Vitalis, Rudolfo Valks.

W.: De Windt, C. P. van der Linden-Woudsma, Wiznitz, Nelva Wentwoord, N. M. Wekker, Pearline Waats (3).

Drukwerken.

A.: Thelma Amour.

B.: Lilian Bryan.

C.: Alejandro Clarinda.

D.: Maria Luisa Daantje.

E.: Rieka Elting, Aura Elting, Efihenia van Eikek.

F.: W. W. de la Fuente.

H.: Henriquez, Sylvia Hewlett.

J. Ritta Jansen.

K.: J. W. Kooyman.

M.: D. J. Molanus, B. v.d. Jagt-Merkies

P.: Edwin F. Penso, Helena Polonia.

R.: Lilian Richardson, H. Recan, Elias Richardson, Marietta Stewart, L. J. Nahar-Samson, Gilbert Sibilen, J. Suijdon, L. C. Smits, P. G. Stokla (2).

V.: A. N. Vermeer.

Aangetekende stukken.

A.: Maria de la Cruz Arias.

B.: D. G. de Boer, N. V. Barges Bad Badinrichting, J. J. van Been.

C.: New English Camp house 176, Jan Cornelder, Cooperatieve Consumenten Vereniging Curaçao.

D.: Anita Dorsiel, Carmen Ortiz Diaz.

E.: Julita Elizabeth.

F.: Abraham Flores, Joao de Deus de Freitas.

G.: W. Gardislen, F. W. Gevers.

H.: M. Hosking.

I.: Sportcluub Independiente.

J.: Ho Yon, Francisco A. Mario E. Johnson.

K.: T. van der Kloot, Lavanderia Groot Kwartier, J. A. Kerrebijn.

L.: Elisabeth Le Blanc Leonard, Aristedes B. Lop, E. van Lier, Hans Lutjens, Tona Lutjens.

M.: J. J. Mulder, Marcelo L. Marchena, Precente Moreno.

O.: Marjorie Ottley, Birth Register Office, S. C. Osenga.

R.: Marie Richardson, Julio Ramirez, Rafaelito Raven, Mosieur Alfred Renaud.

S.: H. Salima.

W.: Ena Wilson, H. Westerhuis.

ONS KONINKRIJK

NEDERLANDS-AMERIKAANSE PROBLEMEN OP HET GEBIED VAN HET AUTEURSRECHT.

door

MR. A. E. D. VON SAHER.

Het is al geruime tijd geleden, dat ik in de Amigoe di Curaçao voor het eerst beschouwingen geweid heb aan de onhoudbare toestand, dat Nederlandse schrijvers voor boeken, die voor het eerst in Nederland gepubliceerd zijn in de Verenigde Staten van Noord-Amerika bescherming genieten, terwijl daarentegen boeken voor het eerst gepubliceerd in de Verenigde Staten in Nederland straffeloos nagedrukt en vertaald kunnen worden. Sedert dien zijn van mijn hand over dit onderwerp artikelen verschenen in het Noordamerikaanse tijdschrift World Trade Review en het Nieuwsblad voor de Boekhandel. De redactie van dit laatste tijdschrift heeft de door nu aanbevolen oplossing sterk ondersteund. Helaas zijn sedert het verschijnen van mijn artikel in de Amigoe di Curaçao een aantal boeken in Nederland straffeloos vertaald. Het resultaat hiervan is weer geweest, dat er een achttal verzoeken bij de Regering van de Verenigde Staten van Noord-Amerika om de bescherming aan Nederlandse schrijvers verleend in te trekken. Dit kan betrekkelijk eenvoudig gebeuren door een Beschikking van den President.

Inmiddels heet de „Vereniging ter bevordering van de Belangen van den Boekhandel" zich met een verzoekschrift tot Zijne Excellentie den Minister van Buitenlandse Zaken gericht met het verzoek om de door mij voorgestelde oplossing een op wederkerigheid berustende tweezijdige overeenkomst tussenbeide landen zo spoedig mogelijk tot stand te brengen. Het ziet er dus naar uit, alsof het vraagstuk, hetwelk de Amigoe di Curaçao aan de orde gesteld heeft tot een bevredigende oplossing gebracht zal worden.

Olympische Spelen

CURAÇAO VERSLAAT PORTO RICO MET DUBBELE CIJFERS (14—0).

BARRANQUILLA, 15 December: „Natuurlijk......" antwoordde Giribaldi vanavond in de rammelende autobus, welke ons naar het „Estadio Municipal" bracht, toen ik hem vroeg, of Curaçao deze wedstrijd zou gaan winnen. Verder geen commentaar, maar het antwoord werd met zulk een zekerheid gegeven, dat er geen twijfel meer behoefde te bestaan over de vraag welke verwachtingen onze voetballers van Porto Rico koesterden.

Giribaldi bleek een vooruitziende blik te hebben, want enige uren later — nadat eerst om acht uur Colombia — Guatemala gespeeld was — bracht Curaçao Porto Rico een nederlaag toe, zoals deze ploeg in dit tournooi nog niet geleden heeft. Met niet minder dan 14—0 bleven de oranjehemden de rood-witten de baas, waarmede zij de 12—0 van Colombia en de 12—1 van Panamá overtroffen.

Na afloop van de eerste wedstrijd, bleven de duizenden toeschouwers aanvankelijk zitten. Doch toen Curaçao binnen één minuut zijn eerste doelpunt gemaakt had, wist het gros van het publiek al uit welke hoek de wind woei en na een kwartier — de stand was 4—0 — waren de tribunes zo goed als leeg. Slechts onze aanhang, die van Porto Rico (muisstil) en enkele balorige Colombianen bleven achter. De laatsten brachten wat leven in de brouwerij door demonstratief te juichen en te applaudiseren, wanneer de doelman van Porto Rico een zacht schot hield of een van de voorhoedespelers kans zag met de bal de middenlijn van het veld te passeren. Om hun supporter-schap kracht bij te zetten droegen deze Colombianen een bord met „Porto Rico", waarmede zij joelend en schreeuwend over de verlaten tribunes trokken.

Na afloop stroomden zij het veld op en droegen de als boeren-met-kiespijn lachende Porto-Ricijnen op de schouders naar de kleedkamers......

14—0...... Ik kan me voorstellen hoe deze uitslag op Curaçao ontvangen is. Eindelijk...... zullen de meesten gedacht hebben, Curaçao heeft zijn vorm hervonden. Het spijt me daarom te meer, dat ik hen moet teleurstellen, want Curaçao heeft niet gewonnen omdat het zo goed was, doch alleen omdat Porto Rico zo slecht was. Hadden onze jongens in ouderwetse stijl gespeeld, de stand zou stellig 20—0 en hoger geweest zijn, Onmiddellijk zij echter toegegeven, dat het krachtsverschil zo groot was, dat van een wedstrijd feitelijk geen sprake was. Het Curaçaose overwicht was van die aard, dat onze jongens niet tot een normale spelontwikkeling konden komen. Zij deden het kalmpjes aan in de wetenschap, dat risico's uitgesloten waren. Wellicht heeft deze stemming niet nagelaten invloed op de praestaties te oefenen.

Voor de leiding was het inmiddels een mooie oefenwedstrijd, waarin zij naar hartelust kon experimenteren. Moge van de ervaringen tegen Porto Rico geprofiteerd worden in de komende „zware" wedstrijden tegen Panamá (17 December), Venezuela (19 December) en Costa Rica 20 December).

Curaçao speelde de eerste helft in de volgende opstelling:

Vos
Orman Confesor
Julia Vlinder Giribaldi
Coffie F. Jansen Juliana
Kelkboom Berkenveld

Van de pauze tussen Colombia — Guatemala en Curaçao — Porto Rico werd gebruik gemaakt om enkele prijzen uit te reiken, onder de muzikale begeleiding van de in deze verslagen reeds meer genoemde kapel. Ofschoon het geheel met de nodige voortvarendheid werd afgewerkt, konden Curaçao en Porto Rico toch eerst om half elf het veld betreden; een uur, waarop de meeste bewoners van Curaçao, waarschijnlijk al aanstalten maken om ter ruste te gaan.

Bij het aanvankelijk belangstellende Colombiaanse publiek bleek — zcals ik reeds zeide — eenzelfde neiging te bestaan, te meer toen Juliana na één minuut hard inschoot (1—0). Na vijf minuten spelen doorboorde Frans Kelkboom het Porto-Ricijnse doel (2—0).

Ofschoon Curaçao werkelijk niet traag of onproductief genoemd kon worden, openbaarden zich in onze ploeg toch enkele fouten. In de eerste plaats had het er soms veel van weg, of alle voorhoedespelers — Berkenveld uitgesloten — middenvoor waren: er was soms een gekrioel van oranjehemden van jewelste voor het Porto-Ricijnse doel. In de tweede plaats begingen Julia en het binnentrio veelal de fout den herhaaldelijk vrij staanden Kelkboom niet in het spel te betrekken. Het werd daardoor te kort. Porto Rico maakte hiervan echter volstrekt geen gebruik: in alle linies „rammelde het. De rood-witten trapten de bal luk-raak weg, individueel bleken zij allerminst tegen de onzen opgewassen en samenspel was ver te zoeken.

De gehele wedstrijd kwamen de Porto-Ricijnen hooguit tien maal over de middenlijn en die tien maal waren de aanvallen nog zo gebrekkig en slecht opgezet, dat de Curaçaose verdediging er hoegenaamd geen moeite mee had. „Een Curaçaose tweede klasse-elftal kan van Porto Rico winnen", zeide een onzer.

In de elfde minuut van de eerste helft werd het derde doelpunt gemaakt, nu door F. Jansen. Na een kwartier — Berkenveld had juist een kogel tegen de paal gelost — bracht Juliana de stand op 4—0. Zou Curaçao in dit tempo doorgaan — drie doelpunten per kwartier — dan zou de eindstand 24—0 zijn......

Er kwam echter een rustpoos — „pas" na dertig minuten maakte Juliana nummer 5 en zeven minuten voor de pauze nummer 6.

In de tweede helft had Curaçao zijn opstelling enigszins gewijzigd. In de middenlinie was Giribaldi vervangen door Matrona en in de voorhoede werden Mario Jansen en Mathilde opgenomen ten koste van Coffie en F. Jansen. De voorhoede zag er als volgt uit (van l. naar r.): Berkenveld, Mario Jansen, Kelkboom, Juliana, Mathilde. Hoewel van deze wijzigingen weinig te merken viel door de geringe weerstand van Porto Rico, bleek alras, dat Kelkboom als middenvoor beter op zijn plaats was dan als rechtsbuiten. Mathilde was snel en doortastend en vormde ontegenzeggelijk een verbetering. Mario Jansen speelde een middelmatige partij. Matrona (die gisteren naast zijn eerste bijnaam „El Tigre" de vererende betiteling „Me Muerde" ontving) verving Giribaldi uitstekend.

Na vier minuten spelen doelpuntte Juliana, nadat Porto Rico enkele vergeefse aanvallen ondernomen had (7—0). Mathilde maakte de achtste. Tien minuten later kopte Kelkboom een voorzet van Mathilde in (9—0) en er waren nog geen drie minuten verstreken, toen M. Jansen de tien volmaakte. Dank zij Juliana, Kelkboom en Julia kwam de stand tenslotte op 14—0. Eerst vijf minuten voor het einde kreeg Porto Rico zijn eerste corner te nemen!

Een woord van lof tot de rood-witten, die de gehele wedstrijd, ondanks alle tegenslag, een uiterst sportieve houding aan de dag legden, is stellig op zijn plaats. Er behoort moed toe in dit milieu te blijven doorspelen en zich niet terug te trekken, zoals bij sommige landen gewoonte blijkt te zijn.

BARRANQUILLA, 15 December: We zijn thans elf dagen in Colombia. Nog tien of elf dagen scheiden ons van de dag, waarop we weer koers naar Curaçao zullen zetten. Enkelen onzer zijn reeds vertrokken en nieuwe gezichten vulden ons gezelschap aan. Staande voor de — om in sporttermen te spreken — eindspurt is het wellicht nuttig onze positie te bepalen, gelijk de zeeman dat doet, wanneer hij wil weten waar hij zich temidden van de woelige baren bevindt.

Voorop zij gesteld, dat onze stuurlieden — het driemanschap Chumaceiro, Capriles, Dennert — het roer stevig in handen hebben en dat de geest onder de bemanning uitstekend is. Dat is een winst, welke niet in cijfers uit te drukken valt, maar die tenminste even belangrijk is als de praestatie op het sportveld.

Andererzijds dienen wij volkomen nuchter te zijn. Bij ons vertrek uit Curaçao zijn er wellicht mensen geweest, die in de veronderstelling verkeerden, dat Curaçao beladen met eerste prijzen van de Middenamerikaanse en Caraïbische Spelen zou terugkeren. Het stond bij voorbaat vast, dat een dergelijk ongemotiveerd optimisme onherroepelijk tot ontnuchtering zou moeten leiden. Te zeer vergeten dezulken, dat Curaçao ten gevolge van zijn isolatie in feite betrekkelijk weinig wist van de sterkte zijner tegenstanders. Wel hadden wij verscheidene buitenlanders op bezoek gehad, maar die zijn, naar thans gebleken is, niet in alle opzichten representatief geweest.

Een typisch voorbeeld is in dit verband de Venezolaanse voetbalploeg. Ter oefening hebben onze jongens op Curaçao verscheidene wedstrijden tegen Venezuela gespeeld. En enkele malen wonnen zij. Gezien de qualiteit van het spel dezer „Venezolanen" (veelal buitenlanders) werd de indruk gewekt, dat Curaçao met enige goede wil tegen een nationale Venezolaanse voetbalploeg op zou kunnen. Die mening zijn wij nog toegedaan, al dient het „met enige goede wil" stellig door „met uiterste krachtsinspanning" vervangen te worden.

Gisteravond waren wij in het „Estadio Municipal" getuige van de wedstrijd Costa Rica — Venezuela. Tot dusverre hadden wij de Venezolanen nog niet gezien — wel wisten wij, dat zij met 2—0 van Colombia verloren hadden. De ontmoeting van gisteren was een complete verrassing. Speelde hier een ploeg waarvan Curaçao „met enige goede wil" zou kunnen winnen? Allerminst. De Costa Ricanen — met Colombia de sterksten van het tournooi — hebben een wanhopige strijd gestreden om van de Venezolanen te kunnen winnen. Met 4—3 kwam het einde. Dat de stand niet ten nadele van Costa Rica was, is in hoofdzaak te wijten aan pech en onnauwkeurig schieten aan Venezolaanse zijde.

Met dit voorbeeld wil ik aantonen hoe voorzichtig wij met onze voorspellingen moeten zijn. Met name ten opzichte van een spel als voetbal, dat wellicht als geen ander spel aan wisselvalligheid onderhevig is. Tevens leert het ons, dat Curaçao — zoals een onzer het eens uitdrukte — niet temidden van een gezelschap „kwajongens" terecht is gekomen. Inderdaad bezitten onze jongens capaciteiten en aanleg, doch wanneer men weet, dat zich onder de andere deelnemers sportmensen bevinden, die op de Olympiade te Berlijn eerste prijzen behaalden, dan zal het duidelijk zijn, dat er meer voor nodig is om tot de besten te behoren.

De wedstrijd van gisteravond ga nog een andere les, nl. dat kundigheid en sportiviteit lang niet altijd hand in hand behoeven te gaan. Het ging er gisteren vaak Zuidamerikaans toe en enkele malen ontstonden hier en daar zelfs locale bokspartijen. Twee spelers ruimden het veld, van wie een met een gebroken been. Iets dergelijks heeft Curaçao gelukkig in geen der takken van sport tot dusverre gepraesteerd.

OOK CUBA TREKT ZICH TERUG UIT WATERPOLO-TOURNOOI.

BARRANQUILLA, 15 December: Naar wij vernemen heeft thans ook Cuba zich uit het waterpolotournooi teruggetrokken, en wel omdat de ploeg zich niet voldoende geoefend achtte tegen het Curaçaose team uit te komen. Zoals bekend is, nam Panamá reeds eerder een dergelijke stap, zodat nu vier zeventallen overblijven, nl.: Mexico, Jamaica, Colombia en Curaçao. As. Woensdag beginnen de wedstrijden.

BARRANQUILLA, 15 December: Onze tennisser Alex P. Jesurun, kwam tijdens een voetbalwedstrijd tot de ontdekking, dat zijn portefeuille en portemonnaie waren gerold. Onder de gestolen papieren bevond zich het Olympische identificatiebewijs, waarmede men toegang tot alle wedstrijden en terreinen heeft. Voorts wordt de heer H, A. Dennert herhaaldelijk bestormd door mensen, die hun embleem of speldje „kwijt" zijn.

ROOI OOGST EEN PUNT VOOR CURAÇAO.

BARRANQUILLA, 14 December: De Curaçaose athleet Rooi, heeft door een fraaie praestatie op het nummer speerwerpen het totale aantal punten van Curaçao in de athletiek op 8 gebracht.

Nadat hij zich door een worp van 50.23 m. in de finale geplaatst had, zag hij geen kans daar verder te komen. Hij eindigde als zesde. De eerste prijs werd behaald door den Cubaan Salas met een worp van 55 m. Tweede en derde werd Porto Rico met respectievelijk 54.18 m. en 52.75 m.; vierde Mexico met 51.79 m. en vijfde Colombia met 50.54 m. Het Middenamerikaanse record is 64.11 m.

In de estafette.

Aan de estafette 4 maal 100 m. nam Curaçao deel met een ploeg, bestaande uit de heren Rosario, Bloem, Willems en Royer. Onze jongens liepen uitstekend. Tot kort voor het einde liep Royer nog gelijk met Venezuela en Mexico. Cuba had een flinke voorsprong en eindigde dan ook eerste. Daarop volgden Venezuela en Mexico. De achterstand van Curaçao bedroeg ongeveer 1 meter. De tijd was 44.8 sec. Ook hier leverde Curaçao dus een praestatie, welke er zijn mag.

EEN VRIENDELIJK AANBOD.

BARRANQUILLA, 14 December: De heer F. Pauli, een van de leiders van de Curaçaose voetbalploeg, kreeg vandaag bezoek van Frater Adrianus uit Eindhoven, die reeds acht jaar in het College de Biffé te Barranquilla verblijft. De Frater had vernomen, dat onze voetballers een oefenterrein zochten en stelde voor, dat zij van het veld van het College gebruik zouden maken. Inderdaad hadden de voetballers onmiddellijk na aankomst getracht een terrein te bemachtigen, doch nu het tournooi reeds tot op de helft gevorderd is, achtte de heer Pauli een oefenterrein overbodig.

Frater Adrianus is een jaar op Aruba geweest. Hij behoort tot de Frères de La Salle.

ONZE TENNISSPEELSTERS VERLIEZEN.

BARRANQUILLA, 14 December: Curaçao's aandeel aan het tennistournooi is geëindigd, nu Elaine da Costa Gomez van Josefina Cabrera (Porto Rico) en Esmé Baiz van Emma Gutierez (Mexico) verloren.

* * *

Tegenover degenen, die te veel verwachtten, staan de pessimisten. Bij het vernemen van de resultaten zullen zij waarschijnlijk het wijze hoofd geschud hebben: zie je wel...... Maar ook zij hebben ongelijk, omdat zij de Curaçaose praestaties in een onjuist daglicht bezien.

In de eerste plaats dient niet vergeten te worden, dat ons eiland voor het eerst in de geschiedenis aan de Spelen deelneemt. Over de noodzakelijke wedstrijdroutine, welke bij dergelijke gelegenheden vaak bergen verzet, beschikken onze vertegenwoordigers dus niet. Zij traden in een volkomen vreemd, bijkans internationaal gezelschap op en het behoeft geen verwondering te verwekken, dat de zenuwen zich onder deze omstandigheden meer lieten gelden dan wenselijk was.

In de tweede plaats staat als een paal boven water, dat de ongewone voeding, de andere wedstrijdaccomodatie (tennis op gravel en basketball op hout) en de — volgens de Colombianen — ongebruikelijk hete temperatuur eveneens een duit in het zakje hebben gedaan.

In de derde — en wellicht de belangrijkste — plaats: het ware struisvogelpolitiek te beweren, dat onze sportvertegenwoordigers in het algemeen een zodanige oefening ontvangen, dat zij bij deze Spelen tot toppraestaties in staat zijn. Is het niet opmerkelijk, dat (onder deskundige leiding) in de tak van sport, waar constant geoefend is, t.w. de athletiek, naar verhouding tot nu de beste praestaties geleverd zijn? Hierbij komt nog, dat er spelenderwijs voor onze uitblinkers op zeker ogenblik niets meer te leren valt. In dit verband noem ik Norman M. Chumaceiro, de Curaçaose tenniskampioen, die zich niet alleen op ons eiland, maar ook daarbuiten een sportreputatie gevestigd heeft. Toen hij — uit sportief oogpunt — op Curaçao „uitgepraat" was, zou de mogelijkheid bestaan moeten hebben zich met sterkere spelers te meten. Op deze wijze zou Curaçao uit zijn sportief isolement verlost worden.

Resumerende kan na deze elf dagen geconstateerd worden, dat Curaçao een goed figuur geslagen heeft. Er zijn ongetwijfeld praestaties geleverd, welke beter hadden kunnen zijn, maar in het bezit van een eerste prijs en verscheidene eervolle resultaten, bestaat er volstrekt geen aanleiding om de resterende weken met pessimisme tegemoet te zien.

Van het Curaçaose voetbalelftal is wel eens gezegd, dat het slechts langzaam op dreef komt. De reis naar Nederland heeft de waarheid bewezen. Moge de licht stijgende lijn, welke de praestaties van onze sportvertegenwoordigers de eerste helft der Spelen kenmerkte, tijdens de laatste een waardig hoogtepunt bereiken!